

gezien het verwerven van inkomsten ook haar ten gunste kwam. Gezien dit economisch belang is de rechtbank van oordeel dat de borgstelling niet als kosteloos te aanzien is, zoals in artikel 80, 3de lid Faillissementswet bedoeld, zodat eiseres niet kan worden bevrijd. Aangezien eiseres zich niet kosteloos borg stelde, dient niet te worden onderzocht of haar verbintenis al dan niet in verhouding is met haar inkomsten en met haar patrimonium.

HOF VAN CASSATIE 24 JUNI 2010

INSOLVENTIE

Faillissement – Rechten van de schuldeisers – Schuldvergelijking

Zaak: C.09.0365.N

Overeenkomstig artikel 17, 2° van de Faillissementswet kan betaling bij schuldvergelijking wegens niet-vervallen of vervallen schulden niet aan de boedel worden tegengeworpen wanneer zij door de schuldenaar is verricht sinds het door de rechtbank bepaalde tijdstip van staking van betaling.

Artikel 1298 van het Burgerlijk Wetboek bepaalt in het algemeen dat schuldvergelijking geen plaatsheeft ten nadele van de verkregen rechten van derden.

Uit deze regels vloeit voort dat schuldvergelijking na faillissement in beginsel uitgesloten is. Het Hof diende zich echter uit te spreken over de verhouding van deze principiële regel ten opzichte van hetgeen bepaald is in artikel 334 van de Programmawet van 27 december 2004 (hierna: Programmawet).

Artikel 334, 1ste lid Programmawet bepaalt dat elke som die aan een belastingschuldige moet worden teruggege-

ven of betaald in het kader van de toepassing van de wettelijke bepalingen inzake de inkomstenbelastingen en de ermee gelijkgestelde belastingen, de belasting over de toegevoegde waarde of krachtens de bepalingen van het burgerlijk recht met betrekking tot de onverschuldigde betaling, kan door de bevoegde ambtenaar zonder formaliteit worden aangewend ter betaling van de door deze belastingschuldige verschuldigde voorheffingen, inkomstenbelastingen en ermee gelijkgestelde belastingen, de belasting over de toegevoegde waarde, in hoofdsom, opcentiemen en verhogingen, fiscale of administratieve geldboeten, interest en kosten, wanneer deze laatste niet of niet meer worden betwist. Krachtens het 2de lid van dit artikel blijft die bepaling van toepassing in geval van beslag, overdracht, samenloop of een insolventieprocedure.

Volgens het Hof geldt deze bijzondere regeling die gedeeltelijk afwijkt van de bepaling van artikel 1298 BW alleen voor vorderingen die ontstaan zijn vóór de samenloop, zijnde in casu de faillietverklaring. Zij strekt er niet toe een mogelijkheid te geven aan de Staat om een fundamentele afwijking toe te staan van het gelijkheidsbeginsel en het fixatiebeginsel die aan de basis liggen van de artikelen 1298 BW en 17, 2° Faillissementswet.

Het Hof oordeelt dan ook dat artikel 334 Programmawet geen schuldvergelijking toelaat tussen een fiscale schuldvordering ontstaan voor de faillietverklaring van de belastingschuldige en fiscale tegoeden die aan de curator dienen te worden terugbetaald ingevolge de handelsverrichtingen voortgezet door hem na het faillissement van de betrokken belastingplichtige.

Ilse Van de Mierop
Advocaat
DLA Piper UK LLP

7. VERZEKERINGEN/ASSURANCES

Rechtspraak/ Jurisprudence

CONSEIL D'ETAT 21 MAI 2010

ASSURANCES

Accident du travail – Assurance accidents du travail – Système bonus-malus – Arrêté d'exécution du 8 mai 2007

*Union professionnelle des entreprises d'assurances
Assuralia / Etat belge
Aff.: n° 204.191*

L'article 49^{quater} de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail (inséré par l'art. 177 de la loi du 27 décembre 2006 portant dispositions diverses) a instauré un système de bonus-malus obligatoire imposant à toute entreprise pratiquant en Belgique l'assurance accidents du travail de fixer, pour les assurances des ouvriers, son tarif en fonction de la sinistralité et de la taille de l'employeur exprimée en nombre d'ouvriers, dans les limites d'une fourchette comprise entre -15% et